

NUMĂR TEST: 4

Facultatea de Drept
EXAMEN DE LICENȚĂ - 2 iulie 2018 - PROBA 1
"Instituții fundamentale în drept privat și public"

1. Forma autentică a contractului de întreținere este cerută:

- a) pentru validitate;
- b) pentru probare;
- c) pentru opozabilitate.

2. Este anulabil contractul prin care:

- a) se cesionează un drept litigios unui grefier angajat la judecătoria în cadrul căreia se soluționează acel litigiu;
- b) s-a realizat partajul unui bun comun, în absența unui coproprietar;
- c) mandatarul achiziționează bunul pe care fusese împuternicit să îl vândă.

3. Este imprescriptibilă extinctiv:

- a) acțiunea în repararea prejudiciului suferit prin atingerea adusă unor drepturi personal nepatrimoniale;
- b) acțiunea în apărarea unor drepturi corespunzătoare proprietății publice;
- c) acțiunea confesorie privind dreptul de superficie.

4. Constituie acțiuni imprescriptibile extinctiv:

- a) acțiunea posesorie;
- b) acțiunea prin care proprietarul reclamă un imobil asupra căruia pârâtul susține că are un drept real principal, altul decât proprietatea;
- c) acțiunea prin care proprietarul revendică suprafața de teren smulsă de un râu și alipită la suprafața de teren a pârâtului.

5. Dacă A i-a donat lui B un scaun de mașină pentru transportul copiilor, sub rezerva de a nu i se naște un alt copil lui A în termen de 2 ani, atunci:

- a) dacă lui A i s-a născut un copil în termen de un an, condiția a căzut și A va redeveni proprietar de la data nașterii copilului;
- b) actul este afectat de o condiție suspensivă cauzală;
- c) în caz de îndeplinire a condiției, actul se consideră desființat chiar dacă A nu formulează o cerere în acest sens.

6. Acțiunea în restituirea prestațiilor, ce au ca obiect bunuri de gen, executate în baza unui act anulat:

- a) este prescriptibilă în termenul general de 3 ani, fiind o acțiune reală;
- b) se încadrează în acțiunile bazate pe îmbogățirea fără just temei sau pe plata nedatorată;
- c) se prescrie în 3 ani, începând cu data de la care păgubitul a identificat existența prejudiciului și a celui responsabil de producerea sa.

7. Sunt valabile următoarele acte încheiate de un minor de 15 ani, personal și singur, fără vreo aprobare, încuviințare sau autorizare:

- a) contractul de asigurare a unui bun, la orice preț de pe piață;
- b) recunoașterea paternității unui copil din afara căsătoriei;
- c) acceptarea unei oferte de donație.

8. Prescripția dreptului material la acțiune începe să curgă:

- a) de la data când s-a împlinit condiția suspensivă prevăzută în contract;
- b) de la data când s-a împlinit condiția rezolutorie prevăzută în contract;
- c) de la data săvârșirii faptei ilicite cauzatoare de prejudicii, pentru acțiunea în despăgubiri.

9. Prescripția acțiunii în răspundere pentru un viciu ascuns:

- a) se poate împlini mai târziu de 4 ani de la data încheierii contractului de vânzare a unui autoturism;
- b) este de 10 ani, acțiunea fiind una reală;
- c) se întrerupe pe data ofertei de reparare a lucrului, comunicată de vânzător cumpărătorului.

10. În materia actului juridic civil:

- a) dacă prin lege nu se prevede altfel, bunurile unui terț pot face obiectul unei prestații;
- b) obiectul trebuie să fie determinat și licit, sub sancțiunea nulității relative;
- c) pre deosebire de terțul autor al unui dol, terțul autor al unei violențe, independent de anularea contractului pentru viciul de consimțământ respectiv, răspunde pentru prejudiciile ce ar rezulta.

11. Spre deosebire de nulitatea relativă, nulitatea absolută:

- a) desființează toate efectele contractului;
- b) nu intervine în cazul contractului plurilateral;
- c) nu poate fi acoperită prin confirmare decât în cazurile prevăzute de lege.

12. Acțiunea în anularea actului pentru o eroare descoperită la 2 ani și 6 luni de la încheierea actului, se prescrie:

- a) în 24 luni de la descoperire;
- b) în 36 luni de la descoperire;
- c) în 12 luni de la descoperire.

13. Actul prin care, la data de 20 februarie 2012, A îi cesionează lui B dreptul de uzufruct pe care C i-l constituise la data de 15 mai 2008 pentru o durată de 10 ani:

- a) nu este valabil, deoarece legea interzicea cesiunea uzufructului la data constituirii sale;
- b) este valabil, deoarece, în materia drepturilor reale, legea nouă se aplică și efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a legii noi;
- c) nu ar putea fi anulat, chiar dacă cesiunea s-ar fi realizat la data de 20 februarie 2010, deoarece legea nouă nu mai interzice cesiunea uzufructului.

14. Cursul prescripției se suspendă:

- a) în cazul introducerii unei reclamații administrative;
- b) în cazurile pe care instanța le apreciază ca fiind temeinic justificate,;
- c) în cazul săvârșirii unui act începător de executare.

15. Partajul, respectiv dreptul de a cere încetarea coproprietății obișnuite sau temporare:

- a) se prescrie în termenul general de 3 ani;
- b) se prescrie printr-un termen special de 5 ani;
- c) nu este supus prescripției extinctive.

16. Despre oferta de a contracta este corectă afirmația:

- a) este un act juridic bilateral, în sensul că reprezintă un acord de voință;
- b) este propunerea pe care o persoană o face unei alte persoane sau publicului în general de a încheia un contract în anumite condiții;
- c) este un contract unilateral.

17. Dacă se realizează o novatie:

- a) ipotecile care garantează creanța inițială nu vor însoți noua creanță decât dacă aceasta s-a prevăzut în mod expres;
- b) nu poate avea loc substituirea creditorului inițial;
- c) ipotecile care garantează creanța inițială vor însoți și vor garanța întotdeauna noua creanță.

18. După unii autori, atributele dreptului de proprietate sunt:

- a) posesia, detenția și dispoziția;
- b) posesia, perpetuitatea și dispoziția;
- c) posesia, folosința și dispoziția.

19. Cu privire la obligația de diligență, este valabilă afirmația:

- a) întotdeauna, debitorul este ținut să procure creditorului rezultatul promis;
- b) debitorul este ținut să folosească toate mijloacele necesare pentru atingerea rezultatului promis;
- c) întotdeauna, creditorul este o persoană care este incapabilă să primească plata.

20. Adagiul „pacta sunt servanda” evocă principiul conform căruia:

- a) în orice situație, părțile contractante pot denunța contractul în mod unilateral;
- b) nimeni nu poate să fie obligat prin voința altei persoane;
- c) părțile contractante sunt obligate să respecte convențiile încheiate în mod valabil.

21. Cu privire la caracterizarea acțiunii în revendicare mobiliară este valabilă afirmația:

- a) este o acțiune posesorie;
- b) este o acțiune personală;
- c) este o acțiune petitorie.

22. Depe dreptul de abitație se afirmă că este o varietate a:

- a) dreptului de servitute;
- b) dreptului de uzufruct;
- c) dreptului de suprafață.

23. Pentru situația în care autorul lucrării autonome cu caracter durabil asupra terenului altuia este de bună-credință, proprietarul terenului are dreptul:

- a) să ceară instanței să dispună înscrierea sa în cartea funciară ca proprietar al lucrării, plătind, la alegerea sa, autorului lucrării fie valoarea materialelor și a manoperei, fie sporul de valoare adus imobilului prin efectuarea lucrării;
- b) să ceară obligarea autorului lucrării la desființarea acesteia;
- c) să ceară instanței să dispună înscrierea sa în cartea funciară ca proprietar al lucrării, plătind, la alegerea sa, către autorul lucrării, a unei părți din valoarea materialelor și a manoperei ori din sporul de valoare adus imobilului prin efectuarea lucrării.

24. Despre iertarea de datorie este valabilă afirmația:

- a) are loc atunci când creditorul îl liberează pe debitor de obligația sa;
- b) dă naștere unei creanțe garantată cu ipotecă mobilă;
- c) liberează numai pe debitorul principal, iar nu și pe fidejutor.

25. După ce proprietarul a pierdut litigiul purtat în posesorie:

- a) nu poate promova o acțiune petitorie deoarece există autoritate de lucru judecat;
- b) poate promova o acțiune petitorie dar nu mai devreme de un an de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești;
- c) poate promova o acțiune petitorie, fără ca prin aceasta să se încalce autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri, deoarece între cele două acțiuni nu există identitate de cauză juridică.

26. Discuția cu privire la riscul contractului intervine în situația:

- a) neexecutării culpabile a obligațiilor contractuale de către una din părți;
- b) constatării nulității contractului sinalagmatic;
- c) imposibilității fortuite de executare a obligațiilor contractuale, deci a unei cauze independente de orice culpă a vreuneia dintre părți.

27. Caracterul juridic indivizibil al transmisiunii succesoriale are drept consecință:

- a) faptul că patrimoniul succesoral este indivizibil;
- b) faptul că opțiunea succesorală are caracter indivizibil;
- c) faptul că oricine acceptă o succesiune acceptă și amintirile de familie.

28. Dacă nu se poate stabili că între părți s-a încheiat un contract de mandat fără reprezentare:

- a) prezumția va fi aceea a încheierii unui contract fără reprezentare;
- b) prezumția va fi aceea a încheierii unui contract cu reprezentare;
- c) prezumția va fi aceea a încheierii unui contract de prestări servicii, adică a unui contract de antrepriză.

29. La încheierea contractului de întreținere:

- a) ambele părți trebuie să aibă capacitate de exercițiu deplină;
- b) ambele părți pot avea capacitate de exercițiu restrânsă;
- c) doar debitorul întreținerii trebuie să aibă capacitate de exercițiu deplină, întocmai ca la contractul de mandat.

30. Dacă printr-un unic act se înstrăinează lui X o cotă indiviză dintr-un imobil pentru un preț, iar cealaltă cotă indiviză este înstrăinată aceleiași persoane în schimbul întreținerii:

- a) operațiunea juridică nu este posibilă, pentru că proprietarul bunului nu poate crea mai multe cote indivize prin propria voință;
- b) operațiunea juridică nu este posibilă, pentru că este necesară încheierea a două contracte succesive pentru obținerea cotelor părți indivize;
- c) suntem în prezența unui act juridic complex, ce cuprinde două operațiuni juridice, fiecare reprezentând un contract distinct – vânzare, respectiv întreținere.

31. Categoria reprezentărilor lipsiți de capacitate de a moșteni este alcătuită din:

- a) ruda postdecedată a lui „de cuius”, care dacă ar fi fost în viață la data deschiderii succesiunii ar fi avut și vocație concretă la moștenire;
- b) codecedați;
- c) doar comorienți.

32. Exercițarea dreptului de preempțiune „a posteriori” are ca efect:

- a) subrogarea preemtorului în drepturile și obligațiile cumpărătorului din contractul încheiat de vânzător cu terț;
- b) desființarea contractului de vânzare încheiat de vânzător și terț, cu efecte pentru viitor;
- c) desființarea contractului de vânzare încheiat de vânzător și terț, cu efecte pentru trecut.

33. În privința capacității succesoriale a copilului conceput:

- a) se aplică prezumția timpului legal al concepțiunii, dar în materie succesorală prezintă importanță numai termenul de 180 zile calculat de la momentul morții lui „de cuius”;
- b) nu se aplică prezumția legală a timpului legal al concepțiunii, fiindcă aceasta este de strictă aplicare, ca orice excepție;
- c) se aplică prezumția legală a timpului legal al concepțiunii pentru că legea dispune astfel.

34. Cota succesorală a strănepotului de frate al defunctului în concurs cu strănepotul de fiu al defunctului este:

- a) inexistentă;
- b) 1/2 din moștenire;
- c) 1/3 din moștenire.

35. Pot vinde sau cumpăra:

- a) numai persoanele care au capacitate de exercițiu deplină;
- b) chiar și cei puși sub interdicție;
- c) toți cei cărora nu le este interzis prin lege.

-
- 36. Dacă la moștenire vine un copil care a fost dezmoștenit (împreună cu întreaga sa clasă de moștenitori) și care își solicită rezerva, atunci vor culege restul moștenirii (cotitatea disponibilă):**
- nepoții acestui fiu;
 - strănepoții de fiu, doar dacă nu există nepoți de fiu;
 - clasa a doua de moștenitori.
-
- 37. Oferta de donație:**
- poate fi adresată unor persoane nedeterminate;
 - trebuie să îl nominalizeze pe beneficiarul liberalității;
 - se confundă cu promisiunea de donație în cazul în care este adresată unor persoane nedeterminate.
-
- 38. Dacă la moștenirea defunctului vin soțul supraviețuitor, un frate, o soră, un nepot de frate precedat și doi nepoți de frate codecedat, atunci cote lor succesoriale vor fi:**
- situația nu este posibilă fiindcă nepoții fratelui codecedat nu pot moșteni fiind lipsiți de capacitate succesorală;
 - soțul supraviețuitor primește 1/2, fratele 1/8, sora 1/8, nepotul de frate precedat 1/8 iar nepoții de frate codecedat 1/16 fiecare;
 - soțul supraviețuitor primește 1/3, fratele 1/6, sora 1/6, nepotul de frate precedat 1/6 iar nepoții de frate codecedat 1/12 fiecare.
-
- 39. Acțiunea (cererea) în constatare:**
- se judecă de urgență și cu precădere;
 - este guvernată de regulile aplicabile procedurii necontencioase;
 - nu poate fi admisă dacă partea își poate valorifica dreptul pe calea contestației la executare.
-
- 40. Perimarea nu operează:**
- în cazul incapacităților;
 - dacă fără vina părții, cererea nu a ajuns încă la instanța competentă să o judece;
 - în cazul acțiunilor imprescriptibile.
-
- 41. Renunțarea la dreptul subiectiv pretins:**
- nu poate avea loc, dacă s-a intrat în dezbateră fondului, decât cu acordul pârâtului;
 - nu poate avea loc în fața instanței de recurs;
 - se poate face și verbal, în ședința de judecată.
-
- 42. 1.Cererea de chemare în judecată adresată instanței:**
- care nu cuprinde semnătura se respinge ca nesemnată, dacă reclamantul nu a complinit această lipsă în termenul acordat de instanță în etapa regularizării cererii;
 - va fi însoțită de încă un exemplar dacă sunt chemați în judecată mai mulți pârâți, care au un singur reprezentant;
 - se socotește de lege ca modificată, dacă reclamantul solicită valoarea obiectului pierdut.
-
- 43. Incompatibilitatea absolută:**
- desemnează situația în care un judecător este oprit să ia parte la soluționarea unei pricini, în cazurile expres prevăzute de lege;
 - se aplică atât judecătorilor, cât și avocaților;
 - este un incident procedural care privește normele de competență a instanței.
-
- 44. Intervenția voluntară se poate face la cererea:**
- reclamantului sau pârâtului;
 - unui terț care justifică un interes;
 - unui terț care trebuie întotdeauna să reclame un drept propriu.

45. Reprezentarea legală intervine:

- a) în cazul persoanelor cu capacitate de exercițiu restânsă și al persoanelor puse sub interdicție;
- b) în cazul persoanelor fizice lipsite de capacitate de exercițiu (minorii sub 14 ani și cei puși sub interdicție judecătorească;
- c) numai în cazul minorilor sub 14 ani.

46. Procurorul:

- a) are poziția procesuală de „parte” în proces;
- b) are dreptul să renunțe la judecarea cererii pe care a inițiat-o;
- c) poate încheia o tranzacție judiciară cu partea chemată în judecată.

47. Asistarea:

- a) devine aplicabilă numai dacă a fost invocată de instanță din oficiu;
- b) este incompatibilă cu citarea personală a minorului în cursul procesului;
- c) poate fi acordată de părinții sau tutorele minorului.

48. Potrivit legii, părțile sunt obligate:

- a) să se prezinte personal la toate termenele de judecată;
- b) să contribuie la desfășurarea fără întârziere a procesului, urmând, tot astfel, finalizarea acestuia;
- c) să își angajeze avocat, dacă asistența juridică este obligatorie.

49. Cererea de îndreptare a unei erori materiale:

- a) se judecă în camera de consiliu;
- b) se soluționează, în toate cazurile, prin încheiere definitivă;
- c) nu poate fi formulată de către pârât.

50. Probele:

- a) nu pot fi administrate întotdeauna și după începerea dezbaterilor asupra fondului cauzei;
- b) nu pot fi administrate dacă pârâtul nu este prezent, chiar dacă procedura de citare față de acesta este legal îndeplinită;
- c) pot fi solicitate exclusiv prin cererea de chemare în judecată, respectiv prin întâmpinare.

51. Legea penală română actuală consacră:

- a) imprescriptibilitatea (și a) infracțiunilor intenționate urmate de moartea victimei;
- b) prescripția specială în materia prescripției executării pedepsei;
- c) înlăturarea răspunderii penale și stingerea acțiunii civile ca efecte ale lipsei plângerii prealabile în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile de către persoana vătămată.

52. Excesul neimputabil:

- a) reprezintă o cauză generală, legală, personală de impunitate a participantului;
- b) nu este o cauză justificativă;
- c) poate fi, după caz, de legitimă apărare, ori de consimțământ al persoanei vătămate.

53. În materie penală nu este posibil:

- a) să se angajeze răspunderea penală a unei persoane care a comis un omor în legitimă apărare;
- b) ca un minor în vârstă de 15 ani la data comiterii faptei incriminate să răspundă penal;
- c) să opereze împiedicarea săvârșirii infracțiunii, iar participantului să i se aplice o pedeapsă, dacă actele îndeplinite până în acel moment constituie o altă infracțiune.

54. Grațierea:

- a) are efect asupra măsurilor de siguranță și asupra drepturilor persoanei vătămate;
- b) nu are efect asupra măsurilor de siguranță și asupra drepturilor persoanei vătămate;
- c) nu are efecte asupra pedepselor complementare și măsurilor educative privative de libertate, în afară de cazul când se dispune altfel prin actul de grațiere.

55. Raportul de cauzalitate în materie penală:

- a) reprezintă o trăsătură esențială a infracțiunii;
- b) constituie un element constitutiv obligatoriu al laturii obiective a infracțiunii;
- c) reprezintă legătura dintre mobilul și scopul infracțiunii.

56. Sunt imprescriptibile următoarele infracțiuni contra vieții persoanei:

- a) omorul și omorul calificat;
- b) omorul și uciderea din culpă;
- c) uciderea la cererea victimei și tâlhăria urmată de moartea victimei.

57. Instituția împăcării:

- a) reprezintă un act bilateral și este posibilă doar în cauzele în care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate;
- b) reprezintă un act unilateral care poate interveni în cazul în care punerea în mișcare a acțiunii penale s-a făcut din oficiu, dacă legea prevede în mod expres;
- c) spre deosebire de lipsa plângerii prealabile, înlătură răspunderea penală și stinge acțiunea civilă, producând efecte în personam.

58. Sunt cauze generale care exclud infracțiunea:

- a) starea de necesitate și împiedicarea săvârșirii infracțiunii;
- b) responsabilitatea și consimțământul persoanei vătămate;
- c) eroarea asupra antijuridicității și excesul neimputabil.

59. Amnistia:

- a) reprezintă o cauză generală de excludere a infracțiunii (cauză de neimputabilitate);
- b) poate îmbraca următoarele forme: amnistie antecondamnatorie (sau proprie) și amnistie postcondamnatorie (sau improprie);
- c) nu înlătură executarea măsurilor educative și a măsurilor de siguranță.

60. Sub aspectul naturii juridice:

- a) amnistia, grațierea și prescripția executării pedepsei sunt cauze care înlătură răspunderea penală;
- b) amnistia, grațierea și prescripția răspunderii penale sunt cauze care înlătură răspunderea penală;
- c) grațierea și prescripția executării pedepsei nu înlătură consecințele condamnării.

61. În cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile:

- a) retragerea plângerii prealabile poate interveni până la pronunțarea unei hotărâri definitive;
- b) lipsa plângerii prealabile produce efecte în personam;
- c) lipsa plângerii prealabile și retragerea plângerii prealabile sunt guvernate de principiul indivizibilității (active și pasive a) răspunderii penale.

62. Reprezintă modalități ale grațierii:

- a) grațierea condiționată și grațierea necondiționată;
- b) grațierea postcondamnatorie și grațierea postexecutorie;
- c) grațierea obligatorie și grațierea facultativă.

63. În materie penală, fapta prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție, nejustificată și imputabilă persoanei care a săvârșit-o, reflectă:

- a) definiția infracțiunii;
- b) un principiu fundamental de drept penal;
- c) o excepție de la principiul legalității incriminării.

64. Vinovăția penală (element subiectiv din conținutul constitutiv al infracțiunii):

- a) nu este prezumată, trebuind să fie expres dovedită în fiecare caz în parte;
- b) este prezumată de lege în cazul faptelor din culpă;
- c) se poate manifesta pe caz concret sub oricare din formele posibile, atunci când legiuitorul nu prevede expres nimic în acest sens pe conținutul constitutiv al unei anumite infracțiuni.

65. Spre deosebire de instigarea proprie (instigarea în cazul participației proprii):

- a) instigarea improprie (instigarea în cazul participației impropriei) nu este reglementată de legiuitorul penal actual;
- b) complicitatea improprie (complicitatea în cazul participației impropriei) este posibilă și în forma: "lipsă de vinovăție - intenție";
- c) complicitatea proprie (complicitatea în cazul participației proprii) poate fi atât anterioară, cât și concomitentă (în raport de data săvârșirii nemijlocite a faptei prevăzute de legea penală).

66. O infracțiune de pericol:

- a) spre deosebire de o infracțiune de rezultat, nu este susceptibilă de comitere în participație penală;
- b) presupune exclusiv culpa pe latura subiectivă a conținutului constitutiv;
- c) poate avea drept subiect pasiv o persoană iresponsabilă.

67. Circumstanțele privitoare la persoana autorului sau a unui participant:

- a) dacă sunt pur subiective, se răsfrâng și asupra celorlalți participanți;
- b) sunt, după caz, personale sau reale;
- c) dacă sunt obiective, se răsfrâng întotdeauna asupra tuturor participanților.

68. Termenele de prescripție a răspunderii penale:

- a) se reduc la jumătate pentru cei care la data săvârșirii infracțiunii erau minori (răspunzători penal);
- b) dacă pentru infracțiunea săvârșită legea prevede pedeapsa amenzii alternativă cu pedeapsa închisorii, se determină în raport cu maximumul general al pedepsei închisorii;
- c) se socotesc de la data când hotărârea de condamnare a rămas definitivă.

69. Pentru existența infracțiunii de fals privind identitatea, forma tip, este necesar ca prezentarea sub o identitate falsă sau atribuirea unei asemenea identități altei persoane să se facă:

- a) prin folosirea frauduloasă a unui act ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile;
- b) numai prin folosirea unui act falsificat ce servește la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile;
- c) prin folosirea oricărui act în baza căruia poate fi stabilită identitatea unei persoane (de exemplu, o diplomă de studii).

70. Pentru existența infracțiunii de șantaj, forma tip prevăzută la art. 207 alin. (1) Cod penal, este necesar ca:

- a) persoana vătămată să satisfacă pretenția făptuitorului, adică să dea, să facă, să nu facă ori să sufere ceva;
- b) făptuitorul să urmărească să dobândească un folos nepatrimonial, pentru sine sau pentru altul;
- c) acțiunea de constrângere realizată asupra persoanei vătămate să-i producă acesteia o stare de temere.

71. Fapta celui care, cu o bătă, a aplicat mai multe lovituri victimei, într-o zonă nevitală a corpului, în scopul de a-i sustrage poșeta, acțiune ce nu a reușit datorită intervenției unui martor ocular, iar victima a încetat din viață în urma loviturilor primite:

- a) constituie infracțiunea de tentativă la tâlhărie urmată de moartea victimei;
- b) constituie infracțiunea de tâlhărie urmată de moartea victimei;
- c) se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea complexă consumată de tâlhărie urmată de moartea victimei, ale cărei limite se reduc la jumătate.

72. Infracțiunea de omisiunea sesizării, prevăzută de art. 267 alin. (1) și (2) Cod penal:

- a) are subiect activ necircumstanțiat (general);
- b) poate fi comisă cu intenție sau culpă;
- c) nu se reține atunci când obligația de sesizare a organelor de urmărire penală este îndeplinită cu întârziere, tardiv.

73. La infracțiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte, prevăzută de art. 195 Cod penal:

- a) nu există obiect material;
- b) urmarea mai gravă – moartea victimei – se atribuie făptuitorului pe baza unei prezumții de culpă;
- c) urmarea mai gravă – moartea victimei – se atribuie făptuitorului pe baza culpei dovedite.

74. Infracțiunea de tulburare de posesie:

- a) poate fi comisă în formă continuată;
- b) poate fi comisă de cel care deține în fapt imobilul, dar nu este proprietar;
- c) nu este susceptibilă de tentativă.

75. În cazul infracțiunii de nerespectarea măsurilor privind încredințarea minorului:

- a) acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate;
- b) vinovăția făptuitorului constă numai în intenție directă;
- c) tentativa se pedepsește.

76. Infracțiunea de ultraj contra bunelor moravuri:

- a) se poate reține și atunci când o persoană, în loc public, comite violențe împotriva persoanelor sau a bunurilor;
- b) se poate reține și atunci când o persoană, în timp ce se află într-o piață publică aglomerată, se dezbracă complet, în semn de protest față de autoritățile locale;
- c) se poate reține indiferent de locul comiterii faptei, loc public sau nu.

77. Infracțiunea de înlesnirea evadării, forma agravată prevăzută de art. 286 alin. (2) lit. b) Cod penal, se reține:

- a) atunci când se înlesnește evadarea a două sau mai multor persoane;
- b) numai atunci când au reușit să evadeze cel puțin două persoane;
- c) atunci când se înlesnește evadarea a două sau mai multor persoane în aceeași împrejurare.

78. Latura subiectivă a infracțiunii de abuz în serviciu, varianta asimilată prevăzută la art. 297 alin. (2) Cod penal, presupune:

- a) numai intenție directă;
- b) intenție directă și indirectă;
- c) intenție și culpă.

79. În cazul infracțiunii de viol, circumstanța agravantă a săvârșirii faptei de două sau mai multe persoane împreună, prevăzută la art. 218 alin. (3) lit. f) Cod penal:

- a) este o circumstanță reală care se răsfrânge asupra instigatorilor și complicilor anteriori numai atunci când aceștia au cunoscut-o sau au prevăzut-o;
- b) este o circumstanță care se aplică coautorilor și complicilor posteriori;
- c) este o circumstanță reală care, întotdeauna, se răsfrânge asupra instigatorilor și complicilor anteriori.

80. În cazul infracțiunii de violare de domiciliu, eroarea făptuitorului asupra inexistenței consimțământului persoanei îndreptățite:

- a) nu are nici o relevanță asupra existenței infracțiunii;
- b) exclude existența infracțiunii;
- c) constituie o împrejurare de care se va ține seama la individualizarea judiciară a pedepsei.

81. La infracțiunea de trafic de influență:

- a) subiectul activ este întotdeauna un funcționar public;
- b) subiect activ poate fi și un funcționar public;
- c) acțiunea de pretindere, primire sau acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase se realizează numai în mod direct de către făptuitor.

82. Infracțiunea de ultraj, forma tip, prevăzută de art. 257 alin. (1) Cod penal, nu se reține atunci când:

- a) funcționarul public ce îndeplinește o funcție care implică exercițiul autorității de stat își exercită funcția în mod abuziv;
- b) la momentul săvârșirii faptei, funcționarul public ce îndeplinește o funcție care implică exercițiul autorității de stat nu se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu, însă fapta este comisă în legătură cu exercitarea acestor atribuții;
- c) la momentul săvârșirii faptei, funcționarul public ce îndeplinește o funcție care implică exercițiul autorității de stat se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu, însă activitatea infracțională nu este legată de o faptă îndeplinită de funcționar în exercițiul funcției.

83. Fapta mamei aflată în stare de tulburare psihică de a-și lovi copilul nou-născut, imediat după naștere, dar nu mai târziu de 24 de ore, cu intenția de a-l ucide, producându-i astfel leziuni traumatice care au necesitat pentru vindecare un număr de 5 – 6 zile îngrijiri medicale:

- a) nu constituie infracțiunea prevăzută la articolul 200 alin. 1 Cod penal;
- b) se pedepsește ca tentativă la uciderea sau vătămarea nou-născutului săvârșită de către mamă;
- c) constituie infracțiunea de violență în familie, prevăzută la art. 199 Cod penal raportat la art. 188 Cod penal.

84. Săvârșește infracțiunea de omor calificat cel care ucide cu intenție o persoană, anterior fiind condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni de:

- a) uciderea la cererea victimei;
- b) ultraj judiciar, în varianta uciderii unui judecător;
- c) tâlhărie urmată de moartea victimei.

85. În materia nulității:

- a) Nulitatea relativă se acoperă dacă persoana interesată nu a invocat-o în termenul prevăzut de lege;
- b) Cauza de nulitate relativă intervenită în cursul urmăririi penale poate fi invocată până la citirea actului de sesizare în cazul în care instanța a fost sesizată cu un acord de recunoaștere a vinovăției;
- c) Încălcarea unei dispoziții legale ce constituie caz de nulitate absolută poate fi invocată în toate cazurile în orice stare a procesului.

86. Sancțiunea nulității actelor procesual penale:

- a) Operează de drept - fara a fi necesara invocarea acesteia - atunci când au fost încălcate dispozițiile privind participarea procurorului la fazele procesului penal, atunci când participarea sa este obligatorie, potrivit legii;
- b) Operează de drept - fara a fi necesara invocarea acesteia - doar in situatia in care organul judiciar a constatat existența cauzei de nulitate relativă;
- c) Se răsfrânge și asupra actelor subsecvente actului nul dacă de constata ca există o legătură directă a acestora cu actul nul.

87. Dacă inculpatului X i-a fost comunicată procedural în cursul zilei de marți, 8 mai 2018, copie după minuta sentinței pronunțate de prima instanță, ultima zi din termenul legal în care acesta poate declara apel este:

- a) vineri, 18 mai 2018 (zi lucrătoare);
- b) sâmbătă, 19 mai 2018;
- c) luni, 21 mai 2018 (zi lucrătoare).

88. Hotărârea prin care judecătorul de cameră preliminară soluționează plângerea împotriva unei soluții de netrimitere în judecată:

- a) este supusă contestației doar în ipoteza în care, urmare a admiterii plângerii, s-a dispus începerea judecării;
- b) este o sentință și va putea fi atacată cu apel;
- c) este o încheiere și este supusă în toate cazurile căii de atac a contestației.

89. Procedura simplificată în caz de recunoaștere a învinuirii:

- a) impune recunoașterea faptelor de către inculpat și acceptarea încadrării juridice propusă de procuror;
- b) implică acceptarea pedepsei și a modalității de individualizare a acesteia propusă de procuror;
- c) implică și solicitarea inculpatului ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate în fața instanței de părți și de persoana vătămată.

90. Înainte de a declara închisă cercetarea judecătorească, președintele completului are obligația:

- a) de a solicita grefierului să dea citire declarațiilor date în fața instanței de judecată;
- b) de a acorda ultimul cuvânt inculpatului prezent;
- c) de a întreba procurorul, persoana vătămată și părțile dacă mai au de formulat cereri noi pentru completarea cercetării judecătorești ori dacă mai au de dat explicații.

91. În soluționarea unei plângeri formulate împotriva unei soluții de neurmărire:

- a) judecătorul de cameră preliminară se pronunță prin sentință;
- b) judecătorul de cameră preliminară se pronunță prin decizie;
- c) judecătorul de cameră preliminară se pronunță prin încheiere.

92. Excluderea probelor:

- a) se dispune întotdeauna și în ceea ce privește probele derivate fiind suficient să se constate că acestea au fost obținute în mod direct din probele obținute în mod nelegal;
- b) intervine obligatoriu și atunci când se constată nulitatea actului prin care a fost autorizată administrarea probei;
- c) este consecința existenței unei cauze de nulitate relativă a actului prin care s-a solicitat administrarea probei.

93. În cursul urmăririi penale:

- a) Organul judiciar are obligația de a lua măsuri pentru desemnarea unui avocat din oficiu pentru persoana vătămată în vârstă de 14 ani dacă aceasta nu are un apărător ales;
- b) Restricționarea exercitării dreptului apărătorului ales al suspectului de a consulta dosarul poate fi dispusă pentru cel mult 10 zile;
- c) Avocatul suspectului sau a inculpatului are dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală, indiferent de natura acestuia.

94. Încheierea prin care instanța de fond dispune suspendarea judecării:

- a) nu poate fi atacată, fiind definitivă;
- b) poate fi atacată cu contestație;
- c) poate fi atacată cu apel odată cu fondul cauzei.

95. În accepțiunea codului de procedură penală, este întotdeauna considerat a fi făcut(a) în termen:

- a) Apelul declarat de către procuror dacă data la care a fost înregistrată cererea să se dispună de apel în registrul de ieșire al parchetului se situează în interiorul termenului de declarare a căii de atac, indiferent dacă aceasta ajunge la instanța după expirarea termenului;
- b) Contestația împotriva încheierii prin care a fost soluționată procedura de cameră preliminară, cale de atac depusă înăuntrul termenului prevăzut de lege la oficiul poștal prin scrisoare recomandată, chiar dacă acesta ajunge și este înregistrat la instanța de judecată după expirarea termenului prevăzut de lege;
- c) Actul care a fost comunicat sau transmis înainte de expirarea termenului, din necunoaștere ori dintr-o greșeală vădită a expeditorului, unui organ administrativ care nu are competență.

96. Notele grefierului de ședință pot fi contestate de către participanții la ședința de judecată:

- a) odată cu exercitarea căii de atac a apelului;
- b) până la citirea actului de sesizare al instanței;
- c) până la termenul următor celui în care au fost consemnate.

97. În măsura în care, după redactarea hotărârii, grefierul este împiedicat, din motive de boală, a semna hotărârea judecătorească:

- a) se va dispune reluarea dezbaterilor judiciare;
- b) se va semna pe hotărâre, în locul său, de către grefierul-șef;
- c) se va semna pe hotărâre, în locul său, de către președintele completului de judecată.

98. Este sancționat cu nulitatea absolută actul încheiat cu nerespectarea dispozițiilor privind:

- a) Publicitatea ședinței de judecată, atunci când judecarea unei cauze cu un inculpat minor trebuia să aibă loc în cameră de consiliu și s-a desfășurat în ședință publică;
- b) asistarea de către avocat a părții civile minore în cursul urmăririi penale, însă doar dacă încălcarea a fost invocată până la încheierea procedurii de cameră preliminară;
- c) Competența personală a instanțelor judecătorești, când judecata a fost efectuată de o instanță superioară în grad celei competente.

99. Pronunțarea hotărârii asupra fondului cauzei are loc în ședință publică:

- a) doar atunci când și dezbaterile au avut loc în ședință publică;
- b) întotdeauna;
- c) doar atunci când cercetarea judecătorească s-a desfășurat integral în ședință publică.

100. Asistența juridică a inculpatului în cursul judecății:

- a) este întotdeauna obligatorie când acesta domiciliaza în străinătate;
- b) este obligatorie ori de câte ori acesta este trimis în judecată pentru o infracțiune pentru care maximumul special al pedepsei închisorii este de 5 ani;
- c) este asigurată ori de câte ori, deși are mai mulți apărători, este prezent cel puțin unul dintre aceștia.